

kunde føre Bagnene med, skjøndt dette vilde være temmelig besværligt. Det tror jeg næsten ogsaa; men, sagde han fremdeles, man kunde ogsaa leie. Ja, hvorfor ikke? Det ærede Medlem har altsaa selv anvist en Vej, man kunde gaa, idet han sagde, at man kunde leie. I vor Tid, da man saa hurtig kan bringe Underretning og Efterretning fra det ene Sted til det andet, tror jeg ikke, Brugen for Vogne kan komme saa pludselig paa, at man ikke altid med tilstrækkelig Tidsskift kan varsele, at man faar Brug for dem, saaledes at de ville kunne rekvireres efter den sædvanlige Fremgangsmaade, som Lovforslaget foreskriver, og som bestaar i, at al Kjørsel skal leveres for Betaling. Heraf følger altsaa, at man ikke bør fastholde denne Kjørsel in natura i dette enkelte Tilfælde. Udvalget kan ikke komme til nogen anden Betragtningssmaade end den, at det vilde være heldigt at negte denne Hverens Forrettighed i dette Tilfælde. Naar det samme ærede Medlem særlig opholdt sig ved, at vi vare komne til et galt Resultat — det var det ærede Medlems Ord —, maa jeg sige, at jeg rigtignok ikke kan forstaa, at vi skulle være komne til noget galt Resultat, fordi vi sige i Betænkningen, at det vilde være heldigt, om de Militære ikke havde denne Forrettighed, og derfor foreslaa denne Bestemmelse strøgen; jeg finder dette ganske simpelt og logisk. Naar vi ikke have anvist nogen anden Udvei, er det, som allerede bemærket, fordi vi ansaa de Militære for langt mere dygtige til selv at finde den Vej, som de maatte anse for mest hensigtsmæssig. Hertil kommer, at vi ifjor, da denne Sag var til Forhandling, havde den store Glæde at have et militært Medlem med i Udvalget, og dette militære Medlem var netop en af dem, der allerførst foreslog at træffe den Bestemmelse, som Udvalget her har bragt i Forslag. Naar altsaa det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds paastaar, at Udvalget er kommet til et galt Resultat, tør jeg snarere sige, at der blandt de militære Herrer maa være noget Galt paafærde, idet den Eine paastaar, at Udvalgets Slutning er gal, medens den Anden paastaar, at den er rigtig. Jeg tror derfor, at Udvalget her staaar uden Brøde, og at det er en ganske simpel, jevn og forstaaelig Beslutning, vi have taget, idet vi foreslaa Thinget at stryge denne Bestemmelse. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede af Medlemmer udenfor Udvalget, kan jeg, efterat den ærede Minister har udtalt sig om dem, fatte mig ganske kort, idet jeg har den store Glæde og Behagelighed her at være ganske i Overensstemmelse med den høitagtede Minister. Jeg tror ikke, at disse Forslag ere hensigtsmæssige. Udvalget har forhandlet dem, og det kom omtrent enstemmig til den Slutning, at det vilde være heldigt at forfaste dem. Rigtignok have nogle af dem modtaget en varm og hjertelig Udbefaling af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), hvilket gan-

ske vist overraskede mig at høre, thi i vore Samtaler angaaende disse Forslag fremkaldte der ikke hos ham en saa varm Kjærlighed for dem. Vi have navnlig i Udvalget drøftet Forslagene under Nr. 1, 2, 7 og 8, men vi have ladet dem falde, fordi vi slet ikke ansaa det for heldigt saaledes at stille Sogneraadet aldeles blot. Vi mente netop, at det var temmelig nødvendigt at bibeholde de paagældende Bestemmelser, ikke alene for Kontrolens Skyld, men ogsaa for den moralske Støtte, Sogneraadet har i Amtsraadet. Vi vilde ikke gaa ind paa at stryge dem, da Sogneraadet derved vilde blive stillet egenmægtigt. Dertil kommer, at vi ikke se rettere, end at det ogsaa vilde være ligesom et Indgreb i den nye Kommunallov af 1866. Vi fandt altsaa ingen Anledning til selv at opstille disse Forslag, og endnu mindre kunne vi, efterat de ere stillede af Medlemmer udenfor Udvalget, slutte os til dem; vi have overveiet Spørgsmaalene, men vi have ladet dem falde, fordi vi ikke troede, det vilde være heldigt at vedtage saadanne Forslag. Den høitagtede Minister sagde, at han kunde modtage det under Nr. 3 til § 17 stillede Ændringsforslag. Jeg vil dertil svare, at jeg slet ikke ser, hvilken Nytte dette Ændringsforslag skal gjøre. Det forekommer mig, det er aldeles overflødig, og jeg kan ikke se rettere end, at hvad der er overflødig, ogsaa er unyttigt. Jeg tror saaledes ikke, der er nogen Grund til at vedtage dette Forslag. Jeg vilde tværtimod ønske, at de Herrer, som have stillet Forslaget, vilde tage det tilbage og derved skaane Thinget for en Afstemning. De af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) til §§ 19 og 27 stillede Forslag ere af en mere juridisk Bestaafenhed, men ved dette Spørgsmaal vil jeg slet ikke røre; det kan jeg ikke magte. Disse juridiske Betragtninger have meget forbauset mig, navnlig de, vi have hørt i de sidste Dages Forhandlinger over motiverede Dagsordener. Jeg har der hørt de mest forunderlige og forbaufende Fortolkninger og Forklaringer, og dette giver mig fuldstændig Grund til ikke at gaa ind paa den juridiske Side af denne Sag, hvormod jeg vil holde mig til den praktiske Side. Dersom Thinget vedtager Forslaget til § 19, tvinger man derved Sogneraadene til at skulle forsyne sig med urimelig store Kassebeholdninger; det er netop af den Grund, jeg aldeles ikke ønsker, at et saadant Forslag skal blive vedtaget. Ja, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen), der har ført Ordet for disse Forslag, synes at finde dette latterligt, men jeg vil dertil bemærke, at det virkelig ikke er nogen Spøg, naar Sognets Skatteydere skulle lægge deres Penge i Kommunens Kasse; de have sandelig rigtig god Brug for dem i deres Bedrift og kunne gjøre dem mere frugtbringende ved at forvalte dem hjemme, end ved at lægge dem i Kommunens Kasse. Det var en rigtig kjon Vej, det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt